

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

WORKING PEOPLE

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ - ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

РІК IX.

Ч. 37. СЕРЕДА, 19 ВЕРЕСНЯ, 1917.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 19th, 1917.

№ 37.

VOL. IX

РОСІЯ РЕПУБЛІКОЮ

КІНЕЦЬ КОНТР-РЕВОЛЮЦІЇ В РОСІЇ.

НЕВДАЧНА КОНТР-РЕВОЛЮЦІЯ СКІНЧИЛА СЯ БЕЗ ПРОЛИВУ КРОВІ.

Невдачна контр-революція під проводом Корнілова, в Росії, скінчила ся без проливу крові. Обманене військо, дождавши ся всю правду про те, куди і в якій цілі Корнілов его веде, почало переходити на сторону тимчасового правління. До борби проміж військами Корнілова і військами лівими тимчасовому правлінству не прийшло.

Корнілов спершу не хотів піддати ся; відтак хотів віддати ся в руки тимч. правління на певних умовах. Але Керенський рішучо зажадав підлягати ся без жадних застережень і звелів війську силою взяти Корнілова. Не видаючи для себе жадного виходу, Корнілов з цілим своїм штабом піддав ся висланню Керенским ген. Алексієву.

Корнілова держать під суворою сторожею в Могилеві. Стежуть також пильно 23-ох арештованих генералів і інших офіцерів, що були по стороні Корнілова.

Яка кара стріне Корнілова, поки що не звісно.

ЖОВНІРИ УБИЛИ СІМОХ АРЕШТОВАНИХ ОФІЦЕРІВ.

Ген. Орававський, командант 40 росдівізії, ген. Стефанов, командант Віборгу, в Фінляндії, і п'ятьох інших офіцерів зістали убиті своїми жовнірами. Вони були увязнені Радою Роб. і Салд. Послів в Віборг. Многочисна товпа жовнівів напала на в'язницю, витягла їх і убила.

САМОВБІВСТВО КОМАНДАНТА ВІЯСЬК КОРНІЛОВА.

Ген. Кривов, головний командант військ Корнілова, дождавши ся від Керенського, що за кара його жде за його зраду, прострелив ся і невдовзі помер.

УВ'ЯЗНЕНІ "БОЛЬШЕВИКИ" ОСВОБОДЖЕНІ.

Ув'язнені соціал-демократичні провідники, так звані "большевики", зістали освободжені давши слово чести, що являть ся на суд.

Комітет "большевиків" уоружує робітників. Він рішив помагати здавленю контр-революції.

БОЛЬШЕВИКИ ГОРОЮ.

ЗРІСТ ВПЛИВУ "БОЛЬШЕВИКІВ" В РАДІ РОБ. І САЛД. ПОСЛІВ.

Контр-революція переконала більшість Ради Роб. і Салд. Послів, що "большевики" разом з Леніном мали слушність, займаючи непримириме стаю вище супроти кадетів і всіх буржуазних політичних провідників і виступаючи проти компромісів з буржуазією.

Мали они слушність, коли в часі нац. конференції в Москві они перестерігали, що не "большевиків" треба арештувати, але тих, що зібрали ся "по правіці" на конференції в Москві.

Тепер Рада Роб. і Салд. Послів великою більшістю голосів висказала ся проти коаліційного правління, себ то проти участі в нім кадетів і всіх інших буржуазних представителів.

Та сама більшість Робітничих і Салдатецьких Послів прийняла в свою програму домаганя негайного проголошеня демократичної республіки, знесеня приватної власности і землі, з переданем селянам всего живого і мертвого інвентара та машинерії; націоналізації головних галузей промислу; передаю контролю над продукцією в руки робітників; безпощадно го оподаткованя капіталу і конфіскації воєнних зисків.

Резолюції радикальної більшости Ради Роб. і Салд. Послів домагають ся дальше опублікованя тайних договорів, негайного зазиву воюючих держав до заключеня мира, позбавлення команди в армії всіх противників революції, вдоволення домаганя України і Фінляндії, розв'язаня думи, негайного скликаня установчих зборів і скасованя привілеїв шляхти.

ВІСТІ ПРО ОКРЕМИЙ МИР РОСІЇ З НІМЕЧЧИНОЮ.

ПОБОЮЮТЬ СЯ, ЩОБИ РОСІЯ НЕ ЗАКЛУЧИЛА ОКРЕМОГО МИРА.

Вашингтонський кореспондент "Chicago Tribune" доносить, що в Вашингтоні одержано дуже немилі вісти про те, що Росія може заключити окремий мир з Німеччиною а відтак продавати її воєнні запаси, споживчі продукти і сирі матеріяли.

РОСІЯ РЕПУБЛІКОЮ.

КЕРЕНСЬКИЙ ПРОГЛОШУЄ РОСІЮ РЕПУБЛІКОЮ.

Слідуючим маніфестом Керенський проголосив Росію республікою: "Бунт ген. Корнілова зістав здавлений. Одначе з того повстало велике замішане і великою е небезпека, що загрожує судьбі нашої вітчизни і її свободі.

"Вважаючи конечністю положене кінця зовнішній неясно-

сти організації держави, і пам'ятаючи однодушне і захоплююче одобрене республікансько го ідеалу висловлене на зборах в Москві, тимчасове правління заявляє, що конституційна організація, після котрої російська держава управляє ся, е республіканською організацією і отсим проголошує російську республіку".

Підписали: Міністер і президент Керенський. Міністер справедливо сти Ярудний.

Преса зазначає, що титул Керенського "президент" відноситься ся скорше до його становища, як президента міністрів, чим республіки.

НОВИЙ МІНІСТЕРСЬКИЙ КАБІНЕТ СКЛАДАЄ СЯ ЛІШЕ З П'ЯТЬОХ МІНІСТРІВ.

Керенському не вдало ся зорганізувати нового коаліційного кабінету з огляду на те, що Рада Роб. і Салд. Послів рішучо спротивилась вступленю "кадетів" до кабінету.

Кризу полагоджено однак в сей спосіб, що управу цілої держави віддано в руки п'яťох міністрів, независимих від жадної партії. Ними е: Керенський, премієр; М. Терещенко, міністер заграничних справ; ген. Верховський, міністер війни; адмірал Верделевський, міністром маринарки і М. Нікітін, міністер почт і телеграфів.

ВІСТІ ПРО ОКРЕМИЙ МИР РОСІЇ З НІМЕЧЧИНОЮ.

ПОБОЮЮТЬ СЯ, ЩОБИ РОСІЯ НЕ ЗАКЛУЧИЛА ОКРЕМОГО МИРА.

Вашингтонський кореспондент "Chicago Tribune" доносить, що в Вашингтоні одержано дуже немилі вісти про те, що Росія може заключити окремий мир з Німеччиною а відтак продавати її воєнні запаси, споживчі продукти і сирі матеріяли.

РОСІЯ РЕПУБЛІКОЮ.

КЕРЕНСЬКИЙ ПРОГЛОШУЄ РОСІЮ РЕПУБЛІКОЮ.

Слідуючим маніфестом Керенський проголосив Росію республікою: "Бунт ген. Корнілова зістав здавлений. Одначе з того повстало велике замішане і великою е небезпека, що загрожує судьбі нашої вітчизни і її свободі.

"Вважаючи конечністю положене кінця зовнішній неясно-

телеграму з Петрограду, в якій говорить ся, що Тимчасове Російське Правління заміряє признати соц.-дем. В. ВИННИЧЕНКА головою українського правління, не дивлячись на категоричну опозицію з боку кадетських членів Російського Тимчасового Правління.

МИРОВІ ВІСТІ З НІМЕЧЧИНИ.

З Німеччини надходять знова вісти про те, що німецьке правління предложить нові мирові умови еще перед зимою.

Дивним виглядає се, що німецька цензура ті вісти перепускає і взагалі дозволяє пресі вести дискусію про мир.

Між іншим, багато розписують ся про те, що Німеччина збирає ся вицфати свої війська з Бельгії і освободити її.

1,250 НІМЦІВ ГИНЕ ЩО ДНЯ.

Німеччина тратить денно 1,250 муштин в убитих, заявив Др. Матіас Ерцбергер, лідер клерикальної партії.

Др. Ерцбергер, провідник мирового блоку більшости в райхстагу, звикає тих величезних втрат Німеччини як одного з найсильніших аргументів за миром.

М. ГІЛКВІТ КАНДИДАТОМ НА МЕЙОРА В НЬЮ-ІОРКУ.

Соціалістична партія в Нью-Йорку поставила цілий ряд кандидатів на урядників до мійської ради в Нью-Йорку і почала велику передвиборчу кампанію. Між іншими на мейора Нью-Йорку поставлений т. М. Гілковіт, відомий соціалістичний провідник і діяч.

ВИБОРЧИЙ ЗАКОН НА ЧАС ВІЙНИ ЗІСТАВ УХВАЛЕНИЙ.

Так званий "вборчий закон на час війни" перейшов в палаті послів всі три читаня а в сенаті перейшов вже друге читане. Після того закона, всі горожани Канади походження з центральних держав будуть по збавлені права виборчого голосу до кінця війни. За те будуть они освободжені від військової служби. Але обдумують знова над тим, чи не взяти би їх до військової служби лише ту в Канаді, а если ні, то до примусової роботи за таку саму платню, яку дістають жовніри.

Чеські організації в Вінніпегу вислали протест проти позбавлення канадійських Чехів права голосу. Поляки також задувають протестувати. Але Українці мовчать.

Ньюорські газети подають

ВЕЛИЧЕЗНІ ДОХОДИ ФІРМИ ДЕЙВІС.

Правліннявенна комісія для перегляненя рапорту В. Ф. Оконора відносно цін солонини і шинок відбула в понеділок своє перше засідане в Торонто. Правліннявенні контролери здавали своє справоздане з контролі книг компанії В. Дейвіс від 1913р. до марта 1917, котру они вели через послідних шість тижнів.

Компанія В. Дейвіс, що торгує головою солонинною і шинками, заробила протягом двох років три мільйони доларів. Компанію ту контролює відомий "сир" Дж. Флявел. Управитель тої компанії Факс рішучо відмовив ся пояснити причини, чому они продають канадійську солонину і шинки в Англії і Злуч. Державах дешевше чим в Канаді.

ЗНОВА СТРАЙК В ФЕРНІ, Б.К.

В Ферні, Б. К. вибух знова страйк. Майнери протестують проти обтяганя з їхньої платні датків на патріотичний фонд і погозовний податок. Міністер праці Кротерс розсліджує сю справу. Він висказав ся, що датки на патріотичний фонд повинні бути добровільні, а не стягані примусово.

33-ТА РІЧНА КОНВЕНЦІЯ "ТРЕЙДС ЕНД ЛЕЙБОР КОНГРЕС" В ОТАВІ.

В Отаві відбуває ся на днях тридцять трета річна конвенція робітничих юній "Трейдс енд Лейбор Конгрес", в якій бере участь 284 делегати з цілої Канади. Конвенцію "зволіли посітити" і привитати також премієр Борден і міністер праці Кротерс.

Конвенція має ухвалити около 80 "важних" резолюцій. Делегат льокалю з Транскона, Ман., предложив резолюцію, котра домагає ся генерального страйку на случай, коли правління буде вводити конскрипцію мужеських сил в жите а не переведе конскрипції богацтв Канади. Сподіють ся, що резолюція буде прийнята може з поправками.

13 УКР. БУДІВЛЯНИХ РОБІТНИКІВ ВИПУЩЕНО З В'ЯЗНИЦІ.

13 укр. будівляних робітників, що були засуджені на два

місяці в'язниці і по \$50.00 кари за те, що в часі страйку буд. роб. вийшли були поза місто до елевейтора в Трансконі, Ман. а не вимельдували ся в регістраційнім офісі, відсиділи свою кару і вийшли на свободу. Грошеву кару заплатила за них юнія по части зібраними грошми а по части з власної каси.

ПОЗІРІ СЬПІВАКИ І СЬПІВАЧКИ!

Драм. кружок ім. В. Винниченка в Вінніпегу розпочинає знова курс науки сьпіву. Перша лекція відбуде ся в слідуєчий понеділок, 24-го вересня вечером, в льокалі кружка під ч. 907 Мейн Стр.

Лекції будуть відбувати ся стало кожного понеділка і четверга вечером.

Приходіть всі, хто хоче скористати з сеї нагоди.

Заряд Кружка.

ВІДПОВІДІ РЕДАКЦІЇ.

Тов. Д. Шарабура, Saul Ste. Marie, Ont. — Вашої дописи помістити не можемо. Що тов. Б. за далеко, загальопував ся і що ред. "Роб." ні з добра ні з дива дуже по "товариськи" віднесла ся до членів У.С.Д.П., котрих недавно так підношено за їхню поміч "Роб.", — се прикра правда. Але відповідати їм не бачимо потреби. Найкраща відповідь для них — мовчанка і роблене свого діла.

Тов. Н. Н., Newark, N. J. — Маєте слушність. Перечитайте собі відповідь т. Шарабури.

ВИСЛІД РОЗІГРАВКИ В ДОХІД "Р.Н." В СЛІДУЮЧИМ ЧИСЛІ.

Вислід розігравки в дохід "Р.Н." буде поданий в слідуєчій числі "Р.Н." Хто еще не звернув тикетів, нехай поспішить зі зворотом ще тепер.

ЗАХОДІТЬ ДО МЕНЕ!

Оправляю фотографії по найнижших цінах: малі по 15ц., більші по 25ц., а ще більші по 50ц. Великі образи оправляю по 50 і 60ц., менші по 40, 30 і 25ц.

Рівнож можна набути в мене образи готові оправлені. Приймаю малі фотографії до відмальованя на великі.

З роботи будете вдоволені. ІВАН СТАРЖЕК 297 Dufferin, cor. Charles. WINNIPEG, MAN.

Гонимка Найстарша Українська
Українська Робітня в Вінніпегу
Phone: S. John 2864.

ВЛАСТИТЕЛЬ, С. ЮСКІВ.
Вислає на жадане гарний ілюстрований каталог мужеських убранных даром в українській мові.
Пишіть скоро за них.
Если хочете мати гарне убрание, выкрашу мому, порядню зроблене з вишучої матерії і щоб Ви себе задовольні, повинні послати замовлене, або особисто вдатись на адресу:
The Ruthenian Clothing & Tailoring
382 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ROBOTCHYJ NAROD"
 (The Working People)
 The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party,
 Affiliated with the S. D. Party of Canada.
 Published weekly by
 The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada,
 at 873 Main St. Winnipeg, Man.
 Phone: St. John 1466
 M. Popovich, Editor.
 Subscription \$ 1.50 a year in Canada. Elsewhere \$1.75.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
 одинока в Канаді і найстарша в Америці соціал-демократична
 часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.
 Виходить щотижня.
 Редактор, М. Попович.
 Річна передплата на "Р. Н." вносить:
 в Канаді \$1.50
 в других краях 1.75
 Рукописні не звертає ся.
 За оголошення редакція "Р. Н." не відповідає.
 Адреса до "Р. Н." така:
"РОБОТЧУЙ НАРОД"
 Box 3658, (St. B.) Winnipeg, Man.

ПОУЧАЮЧА ЛЕКЦІЯ.

Російська революція безперечно послужить робочому людині не лише Росії, але й цілому світу, за велими поучаючу лекцію. Коли вибухла теперішня війна і до її кровавого танцю почали прилучувати ся одна капіталістична держава за другою, закриваючи дійсну "конечність" що їх туди тягнула і дійсні цілі переслідувані в тій війні, ріжними позорами, мнимими причинами, велика часть робітничої класи дала себе звести з ума і щиро повірила в казки про війну в обороні вітчизни, угнетених народів, за демократію, цивілізацію і за ще більше гарних річий, котрі, в той же самий час, кожда держава пильно нищила у себе з усіх сил.

В кожній державі заговорено про "горожанський мир", про конечність залишення міжпартійних спорів, а що найголовніше про заперестане боротьби праці з капіталом (але не капіталу з працею), про конечність підпорядкованя класових інтересів (читай — робітничих інтересів) справі цілої нації (читай — капіталістичної класи).

З яким то святим обуренем капіталістична преса а за нью і все, що тільки надуте ширеним ньюо патріотизмом, писала і пише про всякі робітничі домаганя, про страйки і т. п.

В робітників, котрі хочуть більшої платні або хочуть більш істи, нема патріотичного почуття; робітники, що сьміють страйкувати — зрадники. До вязынці їх, погодувати кулями. Агітаторів, соціалістів, анархістів, стріляти як собак. Робітників багнетами заставити працювати за таку ціну, яку підприємці звольять ласкаво дати.

І арештували та арештують страйкерів, саджають по вязынціях; стріляли і стріляють та лінують агітаторів; "переслідують" і увязнюють соціалістів, анархістів і всіх, хто сьміє говорити про війну інакше, чим наймлена буржуазна преса, хто сьміє згадувати про мир.

І найшли ся навіть зрадники робітничої класи, котрі признають все те необхідним для успішного веденя війни.

Тількиж, коли хто зачепить класу визискувачів-капіталістів, що протягом війни многократно побільшили здирство а з ним і свої доходи, той не має голосу. Тих не зачіпай; їхні інтереси не можуть бути підпорядковані інтересови якоїб то не було важкої загально-національної справи.

Коли народ нарікає на високий кошт життя, то йому настановляє ся контрольора від поживи, а той приказує, щоби менше їсти і не марнувати недоїдків. Але контрольора цін ніде не назначають, бо сей установляючи ціни, мусівби зачіпити інтереси капіталістичної класи. Такого не треба. В капіталістичній державі таке не допустиме.

А щож тоді з горожанським миром? Що з заперестаням борби праці з капіталом? — про котрі стільки в імя патріотизму говорить ся.

Се обовязує тільки робочий люд, — працю, але ніколи капітал.

Пануюча класа не пожертвує і тисячною долею своїх інтересів задля тої "національної справи" навіть тоді, коли она поза собою має напіраючу силу, а не то щоб она се робила тоді, коли она почуває себе панею ситуації. Наоборот, она глядить на всякі загально-державні чи національні справи лише зі становища своїх інтересів і руководить ними так, щоби они обезпечували її інтерес. І готова она занастити всі тої "святі справи" і з чортом спрятти ся проти них, колиб они не корисно складали ся для її інтересів, колиб они мали зложити ся на користь народніх мас і загрозили її панованю.

Найкращим доказом служить нам російська контр-революція. Доки пановане російської буржуазії не було нічим загрожене, доти она також співала про "гражданський мир", про потребу залишення боротьби клас і т. д. Колиж революція поставила її в досить невідгидне положенє і перед її носом появила ся сильна рука освобожденного народа сягнувшого во власть, она, спамятавши ся після першого переляку, сейчас подумала про ратунок свого панованя і своїх інтересів. І при першій з'орієнтованю ся, она попробувала відбити ту позицію, що у ній відібрано і спасати свої інтереси. І не жалаха ся она евен туалної домашньої війни, не зважала на те, що "вітчина" загрожена зовнішнім ворогом; она готова була отворити фронт для того ворога, щоби хочби при його допомозі епати свої інтереси і свое панованє.

Теж саме стало би ся у всякій іншій капіталістичній державі, колиб робітнича класа тої держави загрозила своїй пануючій класі позбавленем її пануючого становища. Сталоб ся подібне увсіх державах, війна була би скоро зліквідована а пануючі класи обидвох воюючих таборів об'єдналиб ся для борби з повставшою "черню". І ово до сього прийти мусить і до тої борби працюючий люд мусить готовити ся.

Працюючому людині треба вчити ся від пануючої класи

класової солідарности і відданости своїм класовим інтересам, котрі до тогож тісно вязыть ся з інтересами і долею величезної більшости людства.

Не уступати ні на пядь; не вязати ся компромісами і не входитьи в політичний торг; громадити силу і засоби, і вести непримириму борбу до кінця.

Компроміси з буржуазією, на які пішли російські міністри-соціалісти, їхні уступки рос. буржуазії, піддаване ся впливям всяких заграничних агентів капіталістичних держав, що все зібране разом вплинуло навіть на арештованє тих, котрі перестерігали їх перед небезпекою зачатю ними гри, підбадьорило рос. імперіялістів і приспичило контр-революцію.

Чого навчила контр-революція самих робітничих і салдатських провідників в Росії свідчить те, що в Раді Робітничих і Салдатських Послів пригадано пересторогу "большевиків," висловлено ся 279 голосами проти 150 за цілковитим усуненем від власти не лише "кадетів", але всіх представителів маєтних клас.

Она послужить також доброю привагдною лекцією робітничій класі всіх країв і повинна послужити наукою для тих радливих робітничих провідників, що причепили ся хвоста "воінствующої буржуазії" і тягнуть туди робочий люд за собою.

НА ПРЕС-МАШИНУ ДЛЯ "РОБ. НАРОДА"

ГАМІЛТОН, ОНТ.

Наш відділ У.С.Д.П. в Гамільтоні на своїм адміністративнім мітінгу, дня 6-го вересня, по вислуханю товаришів делегатів другого конгресу відбувшого ся в Вінніпегу, котрі, між иншим сказали, що конечною потребою являє ся тепер закупленє нової прес-машини для "Р. Н." — поспішає сейчас з помічю в сій справі і кличе други відділи, щоби сповняли свій обовязок супроти так дорогого нашого партійного майна, органі "Р.Н."

Поки вплинуть більш фонди до відділової каси з представлення, до якого наш Театр. Кружок пригтовляєсь, наш відділ висигнував зараз на нову прес-машину \$50.00. На тім самім мітінгу зложили товариші добровільними датками на ту саму ціль, \$12.79. На пропагандовім мітінгу, дня 9-го вересня, зложено добровільними датками рівнож на сю ціль \$10.50, а на відновленє передплати і нових передплат для "Р.Н." зібрано \$12.00.

Разом зібрано і вислано \$85.29. Можливо пізніше відділ прийде до фондів і висигне на згадану ціль о много більше. Бажанем нашого відділу остає ся, щоби товариші по всіх усюдах робили всякі підприємства на сю ціль так, щоби ми вскорі могли купити нову прес-машину і бачити свій орган бодай 3 рази тижнево.

Отже до діла Товариші! Будуймо далі свою робітничу пресу!

П.К.

- Спис жертводавців:
- В.У.С.Д.П. в Гамільтоні .. \$50.00
 - П. Рауцкий .. 5.00
 - Н. Демедюк .. 2.00
 - М. Гах .. 2.00
 - Гр. Богайчук .. 1.50
 - В. Майданський .. 1.00
 - Д. Король .. 1.00
 - І. Сорочан .. 1.00
 - М. Крилюк .. 1.00
 - Ю. Яблонський .. 1.00
 - І. Портяк .. 1.00
 - І. Калук .. 1.00
 - С. Орлецкий .. 1.00
 - М. Косиківна .. 1.00
 - І. Лялішак .. 1.00
 - І. Зазуляк .. 0.50
 - В. Цернюк .. 0.50
 - П. Стайка .. 0.50
 - Г. Вриндзан .. 0.50
 - І. Мікорук .. 0.50
 - К. П. .. 0.29
 - З передплат на "Р.Н." .. 12.00

РАЗОМ \$85.29

ДО ВСІХ ПРИХИЛЬНИКІВ "РОБОЧОГО НАРОДА"

Товариші робітничі! Гукнім від океану до океану і покажім, що ми сповнили свій обовязок, які з'їзд нам поручив, щоби до двох місяців купити нову пресу, котра має коштувати

около \$3.000.00. Для нас всіх та сума нічо великого. Ми свідомі робітники можемо своїми кводрами зложити ту суму в протягу пару годин. Як ми лиш візьмемоь разом за діло, то я маю надію, що наш "Роб. Народ" дальше піднесе ся в коротім часі і почне виходити так, як его товариш, "Робітничик", щоденно.

Наш відділ числить лише 18 членів, котрі сповняють свої членські обовязки; з того числа трох членів виїхало, і осталося лише 15, до котрих прилучив ся еще один симпатик, щоби помочи в спільнім ділі.

Трансконські товариші попереду потребу "Р.Н." кілько могли, щоби лиш показати, яким дорогим є для них "Р.Н."

Отже в імени трансконського відділу нашої партії звизаю вас, товариші і симпатик: займіть ся збиранем фондів як найскорше і покажім ворогам своїм, як високо ми цінимо свою пресу, котра боронить наших робітничих прав.

**ХАЙ ЖИЄ СОЦІЯЛІЗМ!
 ХАЙ ЖИЄ БРАТЕРСТВО І
 ЛЮБОВ В НАШІЙ ПАРТІІ!
 ПРОЧ З РОЗДОРАМИ!
 ХАЙ ЖИЄ "РОБ. НАРОД"!**

Ваш за соціалізм

О. СМАЛЬ,
 Орг. Відділу 423, У.С.Д.П., в
 ТРАНСКОНА, МАН.

НА НОВУ ПРЕСУ ДЛЯ "Р. Н." ЗЛОЖИЛИ СЛІДУЮЧІ ТОВАРИШІ:

- О. Смаль .. \$25.00
- І. Тустановский .. 15.00
- М. Смит .. 15.00
- В. Чурко .. 13.00
- Н. Плентис .. 10.00
- В. Черевко .. 5.00
- П. Данилюк .. 3.50
- І. Гут .. 3.00
- О. Слижук .. 3.00
- Н. Бродзік .. 3.00
- Н. Різняк .. 2.50
- Н. Федак .. 2.00
- М. Касянчук .. 2.00
- Н. Сабуняк .. 2.00
- В. Дутка .. 2.00
- А. Головатий .. 1.00

РАЗОМ \$107.00

НА МОТОРИ ДЛЯ "Р. Н."

Трансcona, Man.

До Ред. "Роб. Народа"

Дорогий Товаришу:

Прошу поквитувати в "Р.Н." суму \$13.65, котрі то гроші зібрав наш відділ У.С.Д.П. на мотори для "Роб. Народа", як се було узвложено на ковенцій відділів вінніпегського, елмвудського і трансконського. Жалую, що не може наш відділ зібрати більше, бо члени вже і так перетяжені всякими фондами, однак відділ сповнив свій обовязок, як було можливо.

Ваш за соціалізм

О. Смаль, орг.
 (Печатка відділу).

ВІД РЕДАКЦІИ. — Честь слава товаришам з Транскона, котрі, хоч їх так мале число, поспішили з такою щедрою помічю для "Р.Н."

Еще раз слава товаришам з Гамільтону, котрі і на сей раз записали себе проміж першими з тих, що поспішили з помічю "Роб. Народа."

Коліб так всі товариші і прихильники "Р.Н." відзвали ся не

гаймо-на зазив тов. Смалю і поспішили з такою щедрою помічю, як трансконські товариші, то "Р.Н." не лише, що дуже скоромав би всі потрібні йому машини, але навби й свою власну машину і виходивби не раз на тиждень, але щоденно.

Постараймож ся товариші, щоби наш бажаня і надії сповнили ся.

Всіх товаришів і прихильників робітничого соціал демократичного руху просить ся, щоби помогли збогатити зміст

ПЕРШОГО КАЛЕНДАРЯ "РОБОЧОГО НАРОДА" НА РІК 1918.

Перше всего просить ся відділи У.С.Д.П. в Канаді як також відділи Укр. Федерації Соц. Партії в Злучених Державах і робітничі організації симпатизуючі з соц. рухом, негайно прислати свої фотографії до поміщення в календарі. До кожної фотографії належить долучити найменше \$6.00 на оплату кліша.

Відділи У.С.Д.П. в Канаді повинні обовязково прислати свої фотографії і кожний відділ повинен прислати коротку історію свого розвою від часу його заснованя.

За всякі наукові розвідки, оповіданя, вірші і інші матеріали надаючі ся до нашого календаря, будемо дуже вдячні шановним авторам, що нам їх в час надішлють.

Фотографії і матеріали до друку присмо чимскорше послати на адресу:

ROBOTCHYJ NAROD
 Box 3658, Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ ОТСІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІИ "РОБОЧОГО НАРОДА":

Царська Росія і українська справа	50ц
Філософія штуки	50ц
Бог в революції	35ц
Календар "Новий Світ"	30ц
За землю і волю	25ц
Розвиток соціалізму від утопії до науки ..	15ц
Хитра механіка	15ц
Земля і чоловік	15ц
Робітнича Читанка	15ц
Соціалізм а Релігія	15ц
Відокремленє Галичини	12ц
Релігія розуму	10ц
Добробит і інші оповіданя	10ц
Історія червоного прапора	10ц
Конець сьвіта	10ц
Наш Прометей	10ц
Червоный Кобзар, найкращі пісні ..	10ц
Американський Робітник	10ц
Робітничі пісні	10ц
Дорога до свідомости	10ц
Біблія капіталіста	10ц
Жінка і соціалне питанє	10ц
Гори трупів і море крови та сліз ..	5ц
Золото і нужда в Америці	5ц
Важне питанє	5ц
Класа проти класи	5ц
Віра і громадські справи	5ц
Як мукит двох генералів вигодував? ..	5ц
Боротьба о сонце	3ц

Адресуйте так:

ROBOTCHYJ NAROD
 Box 3658, (St. B.) Winnipeg, Man.

ПРИНИМАЄТЬ СЯ ПЕРЕДПЛАТУ на робітничу, соціалістичну тижневу часопись "РОБІТНИЧЕ СЛОВО"

"Робітничє Слово" є видаване робітниками в цілі ширена просвітлі і соціалістичної науки. Передплата вносить:

В Канаді на рік \$1.50, на пів року 80ц., за границею на рік \$1.75, на пів року 90ц.

Ціна поодинокого числа 3 ц. Оказові числа висилаемо даром.

"ROBOTCHYJ SLOVO"
 Box 64 Toronto, Ont., Canada.

В давніших часах не було ніякої держави. Від 70 рр. став ідеал національної держави, який аважати таким робом як перше, по якій сподівали ся, що внаслід ся на національні держави виникли як національної держави нову ідею батьківщини, яка внаслід, тільки певний господарський устрій має інтерес в удержанню господарного обшару. Вона має право в Австрії, але в основаню баварським королем, в якій склад Австрії. Идеалом її не є більш незалежність тільки національної держави, але вистарчає класове панованє пролетаріатом, але вони хочуть вину від Берліну до Багдаду, внаслід цього, себто німецький народ, себто німецький народ, але вже на початку війни сподівали ся, що внаслід господарчий момент набрав на силу інших націй. Ми могли притомити у Чехії господарче з нацією в конфлікт. Переміна понямаювала ся, також і в сціалдемократії нападав на Бісмарка, то він збудував німецьке цісарство, а Австрія, але також то Австрія-Німеччину на місце Австрії, за яку тоді боролась німецька імперія з робітничою демократією в сій війні, що і робітничі сили національний принцип покланяють ся нині і в думкам і борять ся за програмуванє німецької національної держави обороні нації Франції, італії, але цілість німецької держави з колоніями. Був навіть переконанє ся чисто на становленню запроданю интернаціональне становленню демократії і говорено про страйки. Були такі соціалдемократи, що віддавали себе внаслід політиці імперіялістичної, з такими словами державного пророка нічого епіданого. Я не кажучи — се щось, що одушевляє судьбою, яку належить зносити більше, коли має ся за керманію до Штріка. Партія завсіди визнає Австрія — або буде державою, бо її не буде і вона поклала дійсний задля поширеня свідомости держави. Я не знаю, що стане з волю в сій війні. Ми мусимо завоювати з обома випадками а я не пильную з них, ставляючись на становленню неутральности супроти Австрії, говорив я се завсідни, насправа як справа якогось хитра те, щоби звязувати і компрометувати соціалізму з судьбою держави, думують дійсно деякі мої бувші учні, маю претензію, щоби мене називали так ружу теж застерегти ся про неважало антипатріотом і оспівати о причину, що веліла мені іти. Певна річ, Австрія грає в сій війні ролю. Але не державна, а становленція Австрії,

(Продовжене).

Австрійський Д

теми, що відиграє ролю.

Ще в гімназії було мені ясно, таким, таким, що його не мотрих проти духа, то є звичайні, коли ви хочете зрозуміти мійого спричинило, то у всіх ваших мусить проходити червоно бурене і опір проти сього гри, щоби кождому мужньому стріи. Ми живемо в державі як проти реформації огнем і мечем, щоби кождою. Австрія є державою, котра годна для переконаня людий ніколи не узнаєть ся, що проступати після свого перекопаня матеріялістичного духа, щоби Австрію на становище Робице Слово, щоби плекати свої думки. Се та держава, де ніяксь думанє доведло всі кружкі виникли, на які я дивлюсь з гоню. Я навів вже, що Гох в 1888 р. а що він опісля як мислю, наступленє від вської вірності безпримірності є тим, що внаслід неаваньстє не проти Австрії, але проти Австрії як мислю, проти австрійського духа, який дух істнує скрізь і в усіх вінах законів. Се дух того, П

Др. Фріц Адлер.

Промова на суді.

(дня 18 мая 1917 р.)

(Продовжене).

В давніших часах не було батьківщин, тільки держави. Від 70 рр. став живим у буржуазній ідеал національної держави а Австрію стали вважати таким робом як пережиток старих часів, по якій сподівалися, що вона з часом розпадається на національні держави. Сій ідеї батьківщини як національної держави протиставляють нову ідею батьківщини, яка не мала на увазі націоналізму, тільки певний господарський обшар. Буржуазія має інтерес в удержанні Австрії як господарського обшару. Вона має інтерес не тільки в Австрії, але в основано більшої середноєвропейської держави, розуміється, на чолі з пруським королем, в якій склад входив також Австрія. Ідеалом її не є більше національна незалежність тільки національне пановане. Її не вистарає клясове пановане буржуазії над пролетаріатом, але вони хочуть створити державу від Берліну до Багдаду, в якій панували б німецький народ, себто німецька буржуазія. Але вже на початку війни спостережено, що сей господарчий момент набрав на значно також у інших націй. Ми могли пр. побачити, що також у Чехів господарче з національним попарком в конфлікт. Переміна поняття батьківщини доконала ся також і в соціалдемократії. Коли Бебель нападав на Бісмарка, то не тільки тому, що він збудував німецьке царство на місці німецької республіки, але також тому, що він збудував Прусію-Німеччину на місці Великої Німеччини, за яку тоді боролась німецька демократія в спільку з робітничою демократією. Так отже бачимо в сій війні, що і робітництво не зберігає сей національний принцип. Соціалдемократи поклоняються сій імперіалістичній думці і боряться за програму, яка не бореться німецької національної держави, що відповідала би обороні нації Французами або Бельгіями, але цілість німецької держави, включно з колоніями. Був навіть період в війні, коли ставлено ся чисто на становище сили, коли запродано інтернаціональне становище соціалдемократії і говорено про стратегічні забезпечення. Були такі соціалдемократи, котрі йшли так далеко, що віддавали себе просто завойовницькій політиці імперіалістичної буржуазії. З такими словами державного прокуратора я не маю нічого спільного. Я не кажу, що бути Австрією — се шось, що одушевлює. Я вважаю се судбою, яку належить зносити, судбою тим більше, коли має ся за керманіча держави такої Штірра. Партия завжди визнавала засаду, що Австрія — або буде державою народностей, або її не буде і вона покляла дійсно багато праці задля поширення свідомості демократії в сій державі. Я не знаю, що стане ся з сею державою в сій війні. Ми мусимо завжди рахувати ся з обома випадками а я не посилав жадного з них, ставляючись на становище найстислишої неутралітету супроти Австрії. Справа соціалізму, говорив я се завжди, се далеко більша справа як справа якогось хвилевого твору, як те, що би звязувати і компромітувати судбу соціалізму з судбою держави. На жаль, так думають дійсно деякі мої бувші приятелі? Як я маю претенсії, щоб мене називали патріотом, так мусу теж застеретти ся проти того, щоб мене вважали антипатріотом і особливо, коли хочуть о причину, що велла мені виконати мое діло. Певна річ, Австрія грає в мотивовану мою діла роллю. Але не державна, тільки моральна есенція Австрії.

АВСТРИЙСЬКИЙ ДУХ

В тим, що відіграє роллю. Ще в гімназії було мені ясно, що найбільшим гріхом, таким, що його не можна простити є гріх проти духа, то є звичайний гріх в Австрії. Коли ви хочете зрозуміти мій винюк і все, що його спричинило, то у всіх ваших розважуваннях мусить проходити червоною ниткою, що обурене і опір проти сього гріха стоять на перешкоді кождому мужньому вступови в Австрію. Ми живемо в державі яку колись за часів протиреформації огнем і мечем зроблено католицькою. Австрія є державою, в якій має ся погорду для переконання людини, державою, в якій ніколи не узяеть ся, що одинця повинна поступати після свого переконання. Се-та державна метеріалістичного духа, що перед 1848р. зійшла Австрію на становище Росії, що кнеблована вільне слово, що би плекати у населення рабські думки. Се та держава, де невідлучно є лляське думане доведло всі круги населеня до таких винюків, на які я дивлюсь як на палючу ганьбу. Я навіть вже, що Гохенбургер говорив в 1898 р. а що він опісля як міністер робив. Се відступлене від вської вірності переконанням, се безпринципність є тим, що винла мені найбільшу ненависть не проти Австрії як державного твору, але проти Австрії як морального втвару, проти австрійського духа упідленя. Сей австрійський дух існує скрізь і між усіма націями, усіх він обезцитує, і в усіх він плекає нарушуване закона. Се дух того Люегера, що сказав:

"На що людині потрібна програма!" Все в політиці — інтерес а він не має жадного переконання."

І коли ви хочете зрозуміти, що мене сюди привело, так се є той факт, що сей дух брехні знайшов собі доступ до моєї партії, що його репрезентує Др. Карло Реннер, який собою нікого іншого не представляє як Люегера соціалдемократії. Він впровадив в нашу партію духа зради принципам і лицемірству, за що завжди треба буде соромити ся. В усій тій кризі я уживав всеї своєї енергії на те, що би відкрити болото, що бризгало від тих політиків на все те, що виповняло усю мою душу. Я робив заходи, відійти і поставити себе явно в противенство до тих, що зрадили духа партії. Се внутрішня пружина моего діла. Се був протест — один з протестів проти сього духа, що втиснув ся до партії. Я не такий наївний думати, що в політиці належить грати в отвертій карті. Мені була завжди осоружною груба політична боротьба. Я ніколи не послугував ся брехнею, ні підступом, однак нікому не робив закиду з сього, коли він в політичній чи дійсній війні брав ся за підступ. Я не фанатик правди. Але я вимагаю, що би з собою бути чистим, що би самому мати ясність, після яких принципів ділати. Є також компроміси між принципами а політична партія не повинна ділати після чужих принципів, тільки після власних. Ми дожили до того, що австрійська соціалдемократія поступила після німецьких національних принципів, які заступає Ляйтнер, Пернерсторфер, Гартман, для котрих найвищим законом не є інтернаціонал. Ми дожили до того, що партія давала на себе впливати людям як др. Реннер, для котрих найвищим принципом є австрійська держава. Я маю найбільшу пошану для Пернерсторфера, котрий є чесним, отвертим німецьким націоналом. Я нічого не маю проти переконання, я тільки

МАЮ ПОГОРДУ ДЛЯ АВСТРИЇ,

що вибирає собі на предсідателя політичного противника. Я можу се розуміти, що Ляйтнер стоїть на чисто національному ґрунті. Не відмовляю йому тому пошани. Але що с.д. партія, яка по своїй програмі є інтернаціональна і до котрої великі маси признають ся, що партія дозволяє на те, аби чоловік (Ляйтнер), що є німецьким націоналом і офіціозом заграничного уряду в Берліні, шоденно робив собі заграничну політику в "Arbeiter Zeitung", се є цілком друга ситуація. І вона ускладняє ся, коли якийсь др. Реннер з половинних аргументів кує аргумент демагогії. Бо так треба дивити ся на те, коли др. Реннер по демагогічному перепачковує свое внутрішнє переконання австрійства до партії як правдиві інтернаціональні принципи. Що партія згубила чесність супроти самої себе, се є те велике питане, о яке ходило і яке привело мене сюди.

Коли державний прокуратор каже, що я був цілком ізольованим в партії, то мусу супроти сього сказати, що всю ту погорду, яку маю для австрійської системи; мала теж більшість партійної управи, в якій знайшов ся тільки один чоловік, що оправдував самоволою а ним був др. Реннер. Однак його не можна робити мірилом партії. Може ходити тепер про те тільки, що я був ізольований що до атентату, що до тероризму. Державний прокуратор заключає се з сього, що я про се з ніким не говорив. Але ж се мало свої добрі причини. Я не хотів про се говорити, бо не хотів обтяжувати моїх приятелів відповідальність, яку я тільки сам поносу, і що не бажав виставляти їх на карні переслідування. Що атентат належить розуміти, се показав в своїй статі Мартов в "Neues Leben" (півмісячник для соціалістичної освіти в Берліні), котрий виложив ясно мотиви. Весь хід думок є для сеї людини зрозумілий, бо він є дійсним соціалдемократом і жив довго в Австрії, аби розуміти нужду сеї держави.

Коли я повинен представити ситуацію з жовтня 1916 р., то се з одного боку дуже тяжко, бо за сих сім місяців повстав цілий світ. З другого боку й легко, бо в сьому часі світ в своїй зміні зблизив ся до моего світогляду. Много, що тоді вважалось абсолютною ісенціею, нині є загальним добром. Погляньте тільки, з якою погордою говорив державний прокуратор про інтернаціоналістів в своему обжалованю. Інтернаціоналізм, що, по його словам, просто зметено, нині підняв ся на своему курсі. Він став просто надією пануючих в Австрії. І коли державний прокуратор закидає мені, що я в Швайцарії повертав ся

В КРУГАХ ПЕРЕВОРОТНИКІВ

то як раз нині шукає товариства сих непереворотників граф Чернін. Се ті переворотники, що мають нині певний вплив в Росії і на котрих покладає ся надія на мир. Я не кажу, що ся мета до мені симпатична, що тепер ціляють ся просто сих людей, і що наші австрійські партійні товариші ідуть в Штоггольм не тому, що вони остали інтернаціоналістами, тільки що вони як офіційні представники соц. дем. партії разом з правительственными соціалістами в Німеччині ідуть в Штоггольм як комівояжери заграничного міністерства. Меншість партії як є Австрії, де вона дуже мала, так з Німеччини, де вона досить велика, не буде в Штоггольмі заступлена;

але що про сю меншість будуть говорити, се вже зробить ваш засуд. Бо справжнім привітом з Австрії на штоггольмську конференцію, котрий буде рівночасно засудом Австрії, се буде засуд смерті, який на мене видадуть.

Акт обжалованя твердить, буцім то я мав кликнути: геть абсолютизм! хочемо мира! Сього оклику не чув ні один свідок. Я хотів демонструвати за мир без відшкодовань і без анексії. Але коли я сказав би се в сій салі перед семи місяцями, мене вважали би дураком. А нині се домагане є предметом праці нашого правительства. 23 жовтня не було ні сліду по конституції а нині стоїмо перед скликанем парламенту. Його-ж конечність признаєт ся цілком інакше як тоді. Я демонстрував теж

ЗА РЕВОЛЮЦІЙНУ ТАКТИКУ.

Через усе мое жите був я революціонером. Політику діяв вважав я тільки як засіб революції а не революцію фразою політики дня. Коли я перед семи місяцями говорив про революцію, мене-б висміяли, що хтось може думати про революцію в війні а оборонець зі слухністю говорив би про психіатрію. А нині російська революція святакує ся не тільки в "Arbeiter Zeitung" але також і у "Fremdenblatt". Певна річ, панове завжди одушевлялись свободою за границю а нині бачимо, що також і "Arbeiter Zeitung" мріє про революцію в Росії.

Коли державний прокуратор говорить про осередок, з якого я вийшов, то думаю, що для вас тяжко виробити собі погляд на се, бо се цілком інший світ, в якому я жив, як той, в якому ви привикли жити. Дозвольте мені зробити порівнане. Первісно думали, що земля є осередком пунктом світа, довкола якого відбувають свій рух сонце й звізди. А коли Коперник сказав, що рухаєт ся земля, вважали його перш усього божевільним. Коли однак з сям не пішло, поставлено його перед інквізиційний суд, що тоді виконував справи суду оборони краю... (предсідатель перериває). Нині при тверезому розгляді можна сказати, що в певному змислі обоє мають рацію, відповідно до того, чи хто стоїть на землі, чи поставити ся на сонце. Оба погляди є логічно можливі, хоча неможливо їх погодити з собою. Можна завжди аргументувати тільки з певного становища. Ви привикли, опираючись на землі, бачити тільки траншеї війни народів а я, оскільки політично думаю, усю надію покладаю на ті

ФРОНТИ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ,

що в світі теж існують. Коли отже аргументу-

ПРО СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Відомо, що соціалісти-революціонери тішаєт ся тепер великою популярністю як в Цілій Росії, так і у нас на Україні. Нечуваний зріст політичної ваги революційного пролетаріату штовхнув в ліво широкі кола міської дрібної та почасті середньої буржуазії — невіривні партійної ідеології (світлогляду) с.р-ів допомогла їм колам заповнити їхні лави. За тиранія клясових противенств в селянстві та привабливі (утопійні) обіцянки в земельній справі сприяли успіхові с.р-ів, як серед заможнішого, так і серед біднішого селянства. Так утвердила ся та есерівська "сила", котру тепер бачимо. Як же впливе цей теперішній склад партії на її характер? Цього питання торкаєт ся в звязку з перемогами с.р-ів на московських виборах т. Керженцев в "Новой Жизни".

"Стихийна тяга до с.р-ів, каже він, захопила ріжнорічні кола людности, що нічого спільного ані з революційним рухом, ані з соціалізмом не мають. Не тільки московська обивательська маса пристала до с.р-ів, за їхнім прапором йде безперечно й переважача більшість селянства. Цей небувалий зріст партії позначаєт ся перш за все на її надзвичайному розрідженю, розбавленню. Колишня невіривність програми перетворюєт ся тепер в цілковиту хаотичність партійної ідеології. Нові с.р-и, що допору привернули до партії, своїми виступами на місцях нагортають хах на провадирів партії.

С.р-и перетворюють ся на партію "настрою", в своего рода трудовиків першої Думи,

ет ся зі становища війни народів, то доходить ся до інших поглядів і легко можна сказати: Ти божевільний! Коли однак кождий бачить, що се не має успіху, тоді кричать до мене: Ти злочинец! Ти наемник ворогів! Але я і мої приятелі з Німеччини не менше є помічниками антанту як і наші приятелі у Франції, Росії, Румунії, Італії, що заступають інтернаціональну думку, помічниками центральних держав. Сю аргументацію береть ся з цілком иншого світа. Але-ж се ріжниця, чи на світ дивити ся зі становища мурів, що ділять народи, які збудувала війна, чи зі становища тих розділюючих мурів, які завжди вважав рішачючими, що ділять суспільство на гнобителів і гноблених. Ми соціалдемократи завжди до війни дивились на світ зі становища клясової боротьби і все инше підпорядковували йому. Ми вважали інтернаціональну думку за найвищу; але тепер бачимо, що є люди, які кажуть, що треба змінити становище: в часі мира клясова боротьба, у війні — боротьба народів. Зміна становища відповідно до конюнктури є для Австрії дуже приманчива. Але коли навіть оба становища є рівно слухні і те, що відносить ся до землі і друге, що відносить ся до сонця, то оба не є рівновартні. Б озі становища Коперника почав ся розвиток усього природничого знаня а становище боротьби народів, конкурентійної боротьби імперіалізмів, се веде світ до загиби, до голоду, нужди, знищення, воно не веде людськість до вишшого розвитку, бо воно тільки з сього виходить, аби одна група в світі панувала.

Чи Англія має бути володарем світа, чи Німеччина, нові війни будуть, але

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНЕ СТАНОВИЩЕ

є вище, бо з ним вьязеть ся будучність людського роду, думка про людськість. Ми завжди казали: ведучи клясову боротьбу пролетаріату, заступаємо справу людськості. Коли кажу про людськість і поступ людськості, то вказую на конгрес в Базелі (1912), що хотів перешкодити війні, проголошуючи: пролетаріат є свідомий того, що в сьому моменті є він носителем усеї будучности людськості. Ся думка про людськість робить клясову боротьбу пролетаріату висшевартного, і саме сю думку зрадили на початку війни соціалпатріоти. Перед 1-им мая ви могли читати про сю думку в "Arbeiter Zeitung". Але що мене відріжне від інших соціалдемократів се те, що я сю думку, яку "Arbeiter Zeitung" від 3-ох тижнів пропагує, також і в міжчасі усеї війни пропагував і на ній твердо стою. (Дальше буде).

ПОЗІР! ТОВАРИШІ ПОЗІР!

Дешева нагода! Маю на складі і продаю портрети двох найславніших наших соц. писателів і теоретиків соціалізму: Карл Маркс величини 16x20 гарно викінчена робота, по \$2.50 з пересилкою; Фредерік Енгельс тої самої величини, по \$2.50 з пересилкою; Символ Російської Революції, величини 14x17 в кольорах, \$1.25 з пересилкою. Картки з того самого образу по 13шт. з пересилкою. Пишіть і замовляйте: Peter Kowalyszyn, Box 64, HAMILTON, ONT. Замовлення без посилки належитості не важні.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ДАВНО ОЖИДАНА КНИЖКА ФІЛЬСОФІЯ ШТУКИ

яка є відчитом французького професора Г. Тена в Парижу. Книжка ся дає великий науковий матеріял в справі штуки, в який спосіб она розвинулась.

Тут говорить ся про цілу історію людства, его розвиток і т. д. В сій книжці говорить ся про грецьку цивілізацію і старинну різьбу, про статуї старинних богів зроблених з металу, міді і т. д.

В ній говорить ся про людське жите тисячі літ перед Христом доводячи до найновішого часу; про цивілізацію нинішніх часів, про штуку музики і малярства; про французьку революцію і т. д.

Книжка ся має 128 сторін, друкована на найліпшій папері і коштує всього 50 центів.

Пересилку ми оплачуємо сами.

Для книгарень і продаців звичайний книгарський опуст. Пишіть скоро і памятайте на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA 406 Queen St. West. Toronto, Ont., Canada.

"Роб. Газета."

ПОЛЯКИ НА УКРАЇНІ.

(Привітна телеграма польського військового з'їзду в Петрограді другому українському військовому з'їздові в Києві. — Проект українсько-польської торговельної палати на Україні в Києві. — Привітна промова Бартошевича. — Львівський шехпольський професор про напрям польської політики. — Конфлікт з демократичною групою на з'їзді і сесія. — Проект організації постійного представництва поляків на Україні. — Затверджене проекту польських домі по містках і місточках України. — Dziennik Kijowski про українську справу. — Центр. Укр. Рада і Поляки на Україні).

Dziennik Kijowski з 20 вересня доносить: На вечірній засіданні другого українського військового з'їзду з дня 18 червня с. р. президія передала зібраним слідуючий текст привітної телеграми, пересланої польським військовим з'їздом в Петрограді:

"Загальний з'їзд делегатів військових поляків ширю й сердечно вітає в вашій особі братній український народ. Вірять, що кайдани, які угнітали ваш народ впали раз на все, а для вільної України відкривається шлях до розвою і слави.

В переконанні, що Українці і Поляки в тісній, братерській єдності будуть стояти на сторожі незаперечного права кожного народу до самоозначення, ми зі спокоем і радістю дивимося в будучину.

Хай живе відроджуюча ся Україна!" З'їзд прийняв телеграму обласками. Рішено вислати відповідь, яку зредагує і передасть до затвердження з'їздові президія.

Dziennik Kijowski з 19 червня доносить: В київській польській промислово-технічній клубі піднято думку основи польсько-української палати для організації будучих економічних взаємин України і Польщі. Можна сподіватися, що численні тутешні промисловці і торговельники попруть проєктовану акцію, яка для згаданого будучого економічного зближення України й Польщі може дати поважні вислідки.

"Ръчь" з 5-го липня доносить із Києва: Тут відкрив ся з'їзд всіх польських суспільних організацій і політичних стороництв на Україні. Приїхало 434 делегатів, які разом репрезентують 170 організацій із губерній київської, волинської і подільської.

"Русское Слово" з 4 липня доносить із Києва: Предсідатель обласного виконавчого комітету польських організацій, Бартошевич, відкриваючи з'їзд взивав його до праці "для добра України".

— Ми той край горячо любимо. Він повинен бути для нас нашою вітчизною а ми його відданими синами.

Пристрастні дебати вивзало питання про вибір предсідателя. Консервативні групи пропонують графа Здзіслава Грохольського, демократичні — Станіслава Пфафіуса. В такім голоуванню перший дістав 232 голосів, другий — 197. Після відчитаня привітів з'їзд поділив ся на комісії.

"Русское Слово" з 6-го липня доносить із Києва: В польським обласнім з'їзді виступив яркий розріз що до питання про загально-польську політику польських діячів в межах Росії. Демократична часть з'їзду доказувала, що стара екстериторіяльна польська політика на Україні погубила Польщу. Тепер необхідно знайти дорогу до згоди. Тому польські діячі на Русі не можуть вести жадної загальної національної політики, вони мусять вповні підчинити ся волі народа і його правительства.

Більше консервативна часть з'їзду, з професором львівського університету Грабським на чолі доказувала, що тепер трудно ждати на вказівки від Польщі, відрізаної війною. Польські горожани, що знаходяться на Україні, не можуть вести політики, що обовязувала би всіх поляків, але вони вважають себе в праві впливати на польську політику. Тому треба сотворити в Києві орган, який находитиметь ся змозі в тісній злуці з корінною Польщею, самостійно рішав би про всі виступаючі на порядок дня загально національні питання.

Повстає горяча дискусія. Станіслав Езерський говорить, що йдучи до цілі злуки всіх польських земель з виходом до моря, не треба ждати на прикази з Варшави. Треба тут організувати ся, аби в слушний час прийти в поміч воскресній польській державності. Станіслав Стемповський заявляє, що не може бути по двійної польської політики. Політика народа повинна творити ся лише на рідній землі. Тому треба прийняти резолюцію демократичного блоку.

Справу піддаєть ся під голосування. Більшість приймає слідуючу резолюцію Грабського: "З'їзд признає, що польський виконавчий комітет на Русі повинен в загально національних справах йти згідно з ясно висловленою волею більшости народа, і по змозі в тісній злуці з корінною Польщею." Представники демократичного блоку, понад 100 людей, подають письменний протест проти сеї резолюції,

яка звільняє польську суспільність на Русі від "снівського послуку в національних справах польському правительству воскресної незалежності польської держави". По відчитанню протесту представники лівіци виходять зі сали, а з ними йдуть також соціялісти. Переговори, щоб демократи вернули назад, не мали успіху. З'їзд радить далі без соціялістів.

"Утро Россіи" з 7 липня доносить із Києва: На польським обласнім з'їзді випрацьовано статут польської організації на Україні. Поляки, як рівноправні горожани, повинні на Україні користувати ся повними горожанськими правами, як національна меншість; Поляки мають право робити ті або інші заходи для розвитку польського народу, для рішення польських справ на Україні і т. п. Засновуєть ся власне представництво під назвою "Польський Збір на Русі"; послідне стоїть на становищі дружнього співжиття з іншими народами на Україні.

Dziennik Piotrogrodzki з 6-го липня доносить із Києва: Польський з'їзд затвердив проєкт польських домі по містках і місточках України для піддержки поліційної і економічного життя серед польського населення.

В Dziennik-y Kijowak-im з 20 червня надрукована вступна стаття п. з. "Kwestya ukraińska". Читаємо там:

"Ми тепер свідками спору між народом українським і російським, що має величезне історичне значення. Той спір приймає з дня на день що раз виразнішу форму. Нашими читачам знані домаганя Центральної Української Ради і зана відповідь Тимчасового Правительства, яке полагоджене всієї української справи відсунуло до всеросійської конститунції і становить, яке супроти сеї відповіді заняла українська преса.

Видить ся нема жадного сумніву, що ні російська суспільність, ні його руководячі органи майже ще до останньої хвилі не здавали собі справи зі сути українського руху і тому нова революційна Росія не вміла знайти позиції, щоби пособляла порозумінню між обома народами. Найшовши ся око в око з ростучим з дня на день українським рухом, вільна Росія, здобуваючи принаймні як досі, лише на прихильні слова і пусті, ніщо не значучі загальники.

Петроградський "День" признає, що поза ти ми, прихильними словами о автономії України скриваєть ся неприхильне відношене до процесу відродження українського народу з боку російської суспільности. Революційна і демократична Росія ще не вміла висвободити ся від спадщини минувшини — традиційного, опертого на централізм відношеня до українських домаганя.

Зрештою: для багатьох Великоросів безпощадно гноблений царським правительством а тепер виступаючий з елементарною силою і ведений руслом залізної організації, український рух — видаєть ся на загал чимось великим до зрозуміння і ненадійним фактом, що руйнує всі усталені поняття про "малоросійскія" губернії і про їх населеня.

З поза обережних заяв російської преси про принцип автономії і федерації вразно визирає неспокій про економічну будучність відновленої Росії, за доступ до Чорного моря, за скарби Донецького басейну і т. п. Тій пресі важко погодити ся з думкою, що займаючі досі на українських землях домінуюче становище мова і культура російська — тепер мала би з них уступити.

Ну, а ще до того російська демократія, а головно місцеві елементи видять в українським домаганю небезпеку розбиття російських революційних сил, небезпеку для справи свободи, що може усталити ся і угрунтувати ся лише як результат спільних зусиль всіх народів Росії.

Такі настрої дуже поширені серед російської суспільности. Воно на загал трудно бути пророком, а ще головно в російських справах, та майже на певно можна числити, що ширші домаганя Українців у всеросійській конститунції стринуть ся з одностороннім спротивом великоросійських елементів і верств — всякого рода Яковінів російської революції.

Тому не диво, що серед таких обставин український рух, стремління молодого народу до незв'язаного істования, зачинає собі шукати найблизших доріг, ведучих до вимаганого цілі.

Коли ми полищимо без уваги виступи одиниць і цілій українських груп, крайних і нетерпимих, то цілість українського руху нас не дивує ні трохи.

Ми навіть в часі найчорнішої реакції, в часі триумфу централістичної ідеї, тоді як і народна українська пісня найшла ся на поліційнім індексі — ніколи дні на хвилю не сумнівали ся, що такий стан справи на українських землях вічно не потягне.

Позбавлені всякої політичної сили, зв'язані з кожного боку, ми немощь були нікими свідками, як на тій землі панювала історична брехня.

Ми знали, що колись прийде момент, в яким виступить на широку арену тепер нами обсервований факт спору двох великих народів. Ми добре знали тутешній нарід, його історичну минувшину і місто всього — вічно живі, не змирущі традиції сеї минувшини.

Ми хіба не припускали одного, що саме на-

шому поколіню доведеть ся бути свідком воскресеня України на всю її довжину й ширину, тої позірної всім на віки похованої України... і перед лицем сього руху, сього відродженя ми не стоїмо зжакнуті або неспівідучі. Навпаки, ми дуже добре здаємо собі справу зі всього, що складаєть ся на зміст і на цілі українського руху.

І якби воно не було — згідно з традиціями нашого народа (?!! — Ред. Р. Н.) — наше почуванє не може стати всупереч домаганям народа, з яким нас цілі віки стільки доброго й злого в судьбі лучило.

І ми хочемо вірити, що в українсько-російським спорі для добра спільної незалежности знайдеть ся вкінці шлях до взаїмного порозуміння, яке диктує розум і тверезість політичної думки на щастє вільної України — відродженої Росії."

ДО ЧОГО ВЕДЕ НАСТУП.

"Наступ приведе нас до мира" — говорять "оборонці", — ми заставимо Німеччину признати услива мира на основі самоозначеня народів". Слухаєш і здвигаєш раменами. Ви хочете заставити Німеччину признати услива мира, на котрі не згодять ся ні ваші союзники ні ваше тимчасове правительство.

Чи-ж ви сего не видите і ширю вірите в можливість відказаня ся, хочби тільки Англії від панованя в Ілдії, не говорять вже про відказанє ся нашої і союзної імперіалістичної буржуазії від захватних бахань. Если ви ширю вірите в ту можливість то в такому разі ви не політичні діячі, а наївні діти. Але се лише мимоходом. Важне се, що наші запалені оборонці Росії, так ширю віруючі в благородність своєї і союзної буржуазії не видять тих моментів, котрі ясно говорять, що наступ затягає війну.

Перехід до наступу, зовсім очевидно, перш всего зміцнить шовіністичну течію в Німеччині, що буде на руку німецьким шовіністам і дасть спромозу "оборонцям вітчизни" і дальше тягнути за собою німецьку демократію брехливими фразами про оборону цілости Німеччини. Таке положенє річий в Росії они зможуть малювати — і не без підстави — як побиду буржуазії, в інтересах котрої правительство Николая затіяло ту війну. Се поясненє буде по душі імперіалістам і стріне ся з живою піддержкою зі сторони правительства і всьої буржуазії.

Таким способом знова ідея спільности пролетарських інтересів буде підмінена ідеєю на сильства.

Міжнародна солідарність революційної демократії знова буде пустим звуком, а її місце займе недовірє і ворожнєча одних до других. Де-ж при таких усливах говорити про приближенє мира? Хто вам повірить в щирість ваших бахань заклучити мир "без анексії і контрибуцій"?

Коли ваші виступи зміцняють силу внутрішних ворогів і ослаблюють силу міжнародного руху пролетаріяту і піддержують вповні політику капіталістів всіх країв.

Як не смішне се предложєне, але скорше можна повірити в ваше бажанє через погром привести край до нової революції, котра зможе заклучити ся або всесвітною революцією або торжеством буржуазії і відбудованєм монархії в Росії.

Наступ—домаганє не революційної демократії, а контр-революційної буржуазії нашої і наших союзників Англії, Франції, Італії, Японії, Америки і жадними клятвами і запевнюваням ми ви не переконаете нас, що справа має ся протиную.

Погляньте як підсочила буржуазія при перших наступках Притяхла і боязлива в перших місяцях революції, она тепер если не сміло, то у всякім случаю нагло заявляє свої бажаня. Кричі — всі на фронт — крім нас, — і всі для фронту — крім наших доходів — роздають ся все сміліше і з більшою впер-

тістю. Почувши ґрунт під ногами, она переходить в наступ. Все для фронту — значить не що іншого, як бажанє відвернути удар, занесений руською революцією над її голову, на демократію і на Німеччину.

Ні, не мир несе нам наступ, але зміцненє шовінізму, скріпленє захватних надій імперіалістів і підлив пролетарського руху у всіх воюючих краях. Тільки міжнародна революція може привести народ до найскоршого мира і до ньої ми прямуємо.

"Голос Соціал-Демократа."

ВІЙСЬКОВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ.

В другому Універсалі Української Центральної Ради нічого не сказано безпосередне про Військовий Генеральний Комітет. Сказано тільки, що від нії Українська Ц. Р. "матиме представників при кабинеті військового міністра, при генеральному штабі і верховному главнокомандуючому." Також означено і обовязки цих представників, сказано, що вони "будуть брати участь в справах комплектуваня окремих частин виключно Українцями."

Отже виходить, що значна частина військової справи на Ц. Р. все таки полягає, власне обовязок мати при всіх відповідальніших органах своє представництво. Очевидно віддати цю галузь діяльності Ц. Р. повинен її орган, і таким органом природно є Генеральний Комітет. Таким чином Генеральний Комітет не буде окремою українською організацією, що окремо визначаєть ся і окремо зносить ся з загально-державним урядом, але

входить в цілну і строїну віднині організацію української землі, для виконання певних, явно окремих завдань. Таким завданням є керування представниками при цілних загально-державних військових органах в справі "комплетуваня окремих частин війська виключно українцями".

Отже ясно, що завданням Генерального Комітету має бути комплектування українських частин, значить організація їх і тільки. Права і обовязки командування до Генерального Комітету не належать. Міністри, що вели переговори з Ц. Р., рішуче поbacheri порушувати єдності армії в уділеню Генеральному Комітетові права командування.

Розумієть ся, це право дуже важне, але і дуже відповідальне. Віднині, позбавивши ся права командування, Генеральний Комітет, а з ним і Центральна Рада, не несуть ніякої відповідальности за виконання військових обовязків українськими частинами.

Одправка українських частин на фронт, згода чи незгода їх йти у атаку, це все тепер діло їх і загального командування, український Генеральний Комітет в тому умиває руки. Члени Генерального Комітету, можливо, як громадяне, але як приватні громадяне, могли би проводити агітацію відповідно своїх переконань, але це ні в якому разі віднині не є їх обовязком.

Таким чином завдання Генеральному Комітету цілком яснили ся, може бути, не в цілому широкому змістові, з яким він закладав ся, але з нього знято незвичайно тяжкий тягар відповідальности.

Д. А. "Роб. Газета".

ПЛЯТФОРМА СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Ми, Канадійська Соціал-Демократична Партія, стверджуємо нашу вірність і підмогу ітернціональному соціалістичному рухові.

Силою власности средств продукції і транспортії (природних багатств, фабрик, робітень, залізниць і пр.) всі багатства, випроковані робітниками дістають ся в руки капіталістичної класи. Сеї власности капіталісти боронять при помочи держави (армії, маринарків, судівництва).

Отже задачино соціал-демократичної партії є виховати робітників Канади в свідомости їх класового положеня в суспільности і їх економічного рабства—супроти властителей капіталу зорганізувати їх у політичну партію, яка мала-б задачу добути державну власть і перемінити всю капіталістичну власність у колективну власність робітничої класи. Отся суспільна переміна означає освободженє не лише пролетаріяту але й цілої людської раси. Однакж лише робітничка клася може перевести сю переміну. Всі прочі класи удержують своє істование, піддержуючи теперішній суспільний лад.

Воротьба робітничої класи проти капіталістичної експлуатації витворює стан безперервної війни поміж ними обома силами о посаданє політичної і економічної власти.

Як средства підготованя робітничої класи до запровадження кооперативного суспільства, соціал-демократична партія буде попірати всяке змаганє, що має на цілі поправу відносин в капіталістичнім ладі як пр.

1. Скороченє дня праці.
2. Заборона дитячої праці.
3. Загальне виборче право для повнолітніх, без уваги на пол та маєткові кваліфікації.
4. Ініціатива, референдум і право відклику.

ДВОНОГ

(З рос. пер. (Продовже РОЗДІЛ ОСН ДВОНОГИИ ВЖИ

Коби прийшов час, Двоног розмає з поля свій шпихлір чились, він почав думати про Він з'орав еще два поля чого року він викорчував чрав землю.

Так кожного року він з'обовязуєть ся добути більше всю землю, котру він міг доїз свого дому, побудованого Довкруги свого дому від див-його овочевими деревами йому були потрібні. Перелісь обведені загороною пошним родом трави або ростилав неумолимо строго з кождо його рук або крав щонебти.

Він, очевидно, дійсно був хто не осмілював ся окувати його стадо росло з кожним та поbacheri з далека його будь з його сімі, втікали з уперального Комітету має бути комплектування українських частин, значить організація їх і тільки. Права і обовязки командування до Генерального Комітету не належать. Міністри, що вели переговори з Ц. Р., рішуче поbacheri порушувати єдності армії в уділеню Генеральному Комітетові права командування.

Розумієть ся, це право дуже важне, але і дуже відповідальне. Віднині, позбавивши ся права командування, Генеральний Комітет, а з ним і Центральна Рада, не несуть ніякої відповідальности за виконання військових обовязків українськими частинами.

Одправка українських частин на фронт, згода чи незгода їх йти у атаку, це все тепер діло їх і загального командування, український Генеральний Комітет в тому умиває руки. Члени Генерального Комітету, можливо, як громадяне, але як приватні громадяне, могли би проводити агітацію відповідно своїх переконань, але це ні в якому разі віднині не є їх обовязком.

Таким чином завдання Генеральному Комітету цілком яснили ся, може бути, не в цілому широкому змістові, з яким він закладав ся, але з нього знято незвичайно тяжкий тягар відповідальности.

Д. А. "Роб. Газета".

Він пересадив кілька моїх дубів. — сказала фіялка.

— І кілька моїх! — крикнув се свобода? — Чортополоше, вкопи його який дуб.

— Я се вже зробив, — відказав дуб. — а він побив мене палкою. — Кропиво, попечи його! — Я вже се пробувала, і м так як чортополохови.

А рослини в полю радісно одна з другою.

— Ми, ми, ми тепер царю тарні...ми пожиточні... А ви потрібні!

— Послухайте, що говорю драв, — крикнув чортополох. До розмови вмшав ся дуб. — можемо нічого зробити. Але рєва, не впадетє на нього і не бібника і його насне?

— Впасті і роздавити — сказав дуб. — Але хібаж у нас котрий би оборонив нас? Де ж? — А й справді... де-ж лев? Але лев не показував ся.

В саді під великою яблонє в крузі своєї сімі, Він дивив котрих колісаєнь рослини, д обвішену прекрасними жовтиками з його синів тільки що велюку і приніс дві великі риби, так в лісі... Відлізав ся його геть на краю ліса, тримаючи на третій снін працював кождо улаштити. І всі прочі були мєта доглядали худоби і вико-

Карл Евальд.

ДВОНОГИЙ.

(З рос. пер. П.) (Продовжене).

РОЗДІЛ ОСЬМИЙ.

ДВОНОГИЙ ВЖИВАЄ ЖИТЯ.

Коли прийшов час, Двоногий наповнив урочаєм з поля свій шпихлір. А коли жнива скінчилися, він почав думати про наступний рік.

Він з'орав ще два поля і засіяв їх. А слідуючого року він викорчував частину ліса і також з'орав землю.

Так кожного року він з'орював все більші і більші кусні землі і в кінці кінців, використав всю землю, котру він міг доглянути своїм оком із свого дому, побудованого на горі.

Довкруги свого дому він зробив сад, засадив його овочевими деревами і травами, котрі йому були потрібні. Перед домом просторились обведені загородами поля, засіяні кожне певним родом трави або ростили. Двоногий постував неумолимо строго з кожним, хто нищив діло його рук або крав щонебудь із його власності.

Він, очевидно, дійсно був царем землі. Ніхто не осмілювався йому опиратися. Його стадо росло з кожним днем, а дикі звірята побачивши здалека його самого або кого небудь з його сім'ї, втікали з усього ліса.

Але в гушавині ліса, в нічній тиші і взагалі, коли вони чули ся безпечними, вони говорили про давно минулі дні, коли вони самі були владителями, своїми панями, споминали зі стидом історію свого покороєння і жили надією на кращу будучність.

Він кидає каменем за бідними пташками, що збирають зернятка на його полі, — скаржився воробець.

— Вчора она вигнала мене із ліщини, — сказала вівірка.

— Коли я хотів зловити ягня, його стріла випалась в моє ліве крило, — розказував орел.

— Мене він зовсім прогнав з ліса, — зітхав бивок.

— Він сказав, що вся дичина його, і якщо він осмілюєся доторкнути ся до нього, то він буде переслідувати мене і мої діточки хочби на краю світа.

— Завтра йому може прийти в голову сказати, що всі луки його, — сказав олень. — Деж ми тоді будемо пасти ся.

А чортополох, мак і дзвіночки склонились коло плота. Фіялка сховалась в саді. Хмурна і зла кропива росла коло плота саду.

— А хіба нам краще? — спитав чортополох.

— Нас прогнали з нашої вітчизни і тепер ми приневолени сидіти на плоті і бути свідками того, як густа трава розпростерлась по всьому полю. І ти ми сидимо з ласки. Котрої небудь днини він може позбавити нас життя.

— Він пересадив кілька моїх сестер в свій сад, — сказала фіялка.

— І кілька моїх! — крикнув мак. — Але чиж се свобода?

— Чортополоше, вколи його, — порадив великий дуб.

— Я се вже зробив, — відповів чортополох, — а він побив мене палкою.

— Кропива, полечи його! — сказав дуб.

— Я вже се пробувала, і мені попало також, так як чортополохови.

А ростили в полі радісно перешептувались одна з другою.

— Ми, ми, ми тепер царствуем в краю... ми старні... ми пожиточні... А ви — обшарпанці, не потрібні!

— Послухайте, що говорить та боязлива дрань, — крикнув чортополох.

До розмови вмішав ся дзвіночок: — Ми не можемо нічого зробити. Але чому ви, великі дерева, не впадете на нього і не роздавте того розбійника і його наслідки?

— Власти і роздавте — се добра думка, — сказав дуб. — Але хібаж у нас в лісі нема царя, котрий би оборонив нас? Деж лев?

— А й справді... де-ж лев? — закричали всі.

Але лев не показував ся.

В саді під великою яблунею сидів Двоногий в крузі своєї сім'ї. Він дивив ся на свої поля, на котрих колосались ростили, дивив ся на яблоню, обвішену прекрасними жовтими яблуками. Одинокий синів тільки що вернув ся з озера до дому і приніс дві великі риби. Другий був на ложах в лісі... Відзивав ся його голос... Ось він стоїть на краю ліса, тримаючи на плечах товсту козу.

Третій син працював коло плуга, хоча й його до уїшпити. І всі прочі були заняті ділом. Дівчата доглядали худоби і виконували іншу роботу.

— Знаеш ти, нам поведо ся, — сказав Двоногий до своєї жни. — Все росте і цвіте в наших руках. А наші діти розвинуть се діло, а їхні діти ще далше... я не можу навіть представити собі, якої сили і могутності досягне наша сім'я.

— Правда, — сказала она. — Нам поведо ся

в житю. Пригадай мені нагодувати воробців зерном, коли они не будуть мати що їсти.

— Добре. Нам вистарчить зерна для того, щоб погодувати тих злодійчуків. Я люблю рахувати слухати, як они весело чирінають. (Дальше буде).

ПРОТОКОЛИ З ДРУГОГО З'ІЗДУ У.С.Д.П. В КАНАДІ

(Продовжене).

В сесії 6-тій, дня 17 серпня, котру розпочато о год. 8 вечером, був председателем т. І. Гнида, розпочались дебати в справі "партійних непорозуміння".

В сесії 7, дня 18 серпня, о год. 9.15 рано під председательством т. К. Дзвездінського продовжувано дебати над тою самою справою.

В сесії 8 тогож дня, котру розпочато о год. 3.40 по полудни, председателював т. В.Н. Колісник.

В сесії восьмій з'їзд признав поступок Е. К. національним. Рівнож з'їзд узнав, що закиди проти т.т. Навізівського, Поповича, П. Ковалишина і Е. К. пороблені в летючій торонтонської відділу і "Р.С." були безпідставні і неправдиві.

На останку т. І. Стефаніцький перепросив т.т. Навізівського і Поповича і на жадане з'їзду заявив, що він відкиче все те що писав перед з'їздом в "Р.С." і надрукує в "Р.С."

З'їзд ухвалив, щоби т. Стефаніцькому відібрати право рішення голосу на 3 місяці.

Сесія 9, дня 20 серпня, почалась о год. 9.45 рано. Председателював т. С. Васкан.

В сесії 9 з'їзд рішив, щоби т. Єремійчука, котрий як показало ся на з'їзді був причинив ся до непорозуміння, суспендувати з партії на 3 місяці а опісля еще на 9 місяців відібрати право рішення голосу.

В сесії 10, того самого дня під председательством т. В.Н. Колісника рішено справу Буртняка. З'їзд узнав поступок монреальської відділу в справі Буртняка добрим. Ухвалено отже суспендувати Буртняка еще на 6 місяців.

В сесії 11, того самого дня, о год. 9 вечером, председателював т. М. Попович.

З'їзд рішив, щоби видати календар "Робочого Народу". Всі делегати мали зробити певні заходи в відділах, щоби збагатити календар. Виготовлене календара припоручено Е. К. Ухвалено також, щоби при партійних органах "Р.Н." видавати ще гумористичну газету.

Ухвалено, щоби в "Р.Н." поміщувано також статі про справи фермерські.

Ухвалено, щоби купити до друкарні великі черенки, стичер і катер. Цілу справу припоручено Е. К.

Вибрано комітет з т.т. Адама, Чурка, Левченка і Мойси, для обговорення і вироблення плянів в справі "Каси Хорих".

Ухвалено, щоби купити велику пресу до друкарні "Р.Н." в протягу двох місяців або і скорше, если відділи сколектують потрібну суму гроша.

Ухвалено, щоби видавати "Р.Н." два рази в тиждень.

З'їзд дав т. Єремійчукови право дорадчого голосу на з'їзді.

Вибрано еще один комітет, котрий мав виробити пляни в справі збирання "Революційного Фонду" і предложити з'їздові до рішення.

Порушено було справу Федоровича, однак з'їзд відкинув її.

Сесія 12, зачалась о год. 9.30 рано, дня 21-го серпня. Председателював т. Чоповик.

В сесії 12 з'їзд ухвалив, щоби всюди при віділах засновувати книгарні а менші відділи, щоби брали книжки в "Р.Н." для кольпортажі.

Ухвалено, щоби при "Р.Н." заложити книгарню, також, щоби підвишити платню робітникам в "Роб. Народі".

Тов. Попович зрезигнував зі становища редактора а т. Навізівський зі становища адміністратора. З'їзд однак, не прийняв резигнацій і рішив вивзвати надальше т. Поповича на редактора а т. Навізівського на адміністратора "Р.Н."

Вибрано новий Екз. Ком. як слідує: Організатор, т. В.Н. Колісник. Касер, т. А. Дзьола. Секретар, т. Л. Никоряк. Заступник організатора, т. А. Хома. Заступник секретаря, т. М. Кульчицький.

Ухвалено, щоби секретар Екз. Ком. був платений; назначено отже \$5.00 тижневої платні від Екз. Ком. для секретаря т. Л. Никоряка.

Припоручено вінніпегському відділові вибір адміністративного комітету і контрольної комісії і віддане їх під референдум партії.

Сесію замкнуло о год. 1.35 по полудни.

(Дальше буде).

ЗБИРАЙТЕ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ФОНД!

ДОПИСИ.

London, Ont.

Товаришу редактор! — Прошу помістити сих пару слів в нашій дорогій часописі "Р.Н."

Перебуваючи через чотири місяці в Лондон, Ont., маю спрмогу бачити жите і поведене тутешніх незорганізованих робітників. Помимо того, що ту живе около три тисячі робітників України, галицьких і російських, і Поляків, однак тут нема ніякого товариства а за те тут повів всякого калібру, які з дня на день старають ся затуманити робітників. Сі робітники не знають нічо кращого, як піятика і говорене про попів, котрий лучший, католицький, православний чи баптистський; чезе те нераз собі й добре чуба натруть. А про себе сі робітники ніколи нічого не говорять, в яких вони обставинах живуть і що їм зробити, щоби надалі не оставались рабами. Вони всю надію покладають, що по смерті там їм буде добре, де їм їхні попи приобіцяли.

Чорноризники користають з темноти тутешніх робітників і кожної неділі обдирають своїх овечок, а що їм не достає, то висилають своїх лямполізів за колектою і добрі овечки радо дають тяжко запрацьовані долари, як вони кажуть, на хвалу божу. Назбиравши доволі тих кровавих доларів, православний чорноризник іде до Америки, погуляє там два-три тижні, і вертає до Лондону; збере колекту і знова іде в Америку. Так робить завсідги.

Католицький чорноризник мешкає в Віндзор, де накупив собі около двацять гавізів і приходиться до своїх парафіян як ему заплащать 25 дол. і подорож, на що робітники згоджують ся і платять.

Баптистський проповідник мешкає собі вигідно в Лондон, має місячну платню 80 дол. і ще якісь приходи з "кузні", і каже, що его бог лучший, як католицький або православний. Лондонські робітники в двадцятім столітті двнгають на своїх карках тих чорноризників і годують їх своїм потом і кровю. Товариші робітники, таж подумайте, чому ті чорноризники не роблять так, щоби їм там було добре по смерті, а тільки старають ся, щоби їм тут було добре. Яки они знали, що там буде добре, вони певно вам не казалиб якою дорогою зайти до того добра.

Робітники, застановіть ся; заложіть собі товариство соціалістичне і тоді ви прозрите і довідаєте ся, що то тут а що там буде.

Ваш за соціалізм

П. Пашук.

—<<<<>>>>—

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Летбридж, Альта.

Дорогі Товариші! Даю отсим до відома, що ми втратили одного товариша із наших рядів, а то тов. І. Дідуха. Покійний товариш працював в копальні, де добровив ся того, що мусів піти на операцію. Мав зіпсуті легкі. По операції прожив ще лише три дні. Умер 9-го с.м. Похорон відбув ся 11-го с.м. при участі поверх 200 робітників без жадної церемонії, значить, без попа.

Покійний походив з Галичини, з села Русова, пов Снятині і мав 34 роки. В краю лишив жінку і дві сестри.

Покійний товариш завсідги попирав нашу партію матеріально і морально. Земля ему пером. Щоби змінити ті відносини, які передчасно убивають нас в житю, лудім ся, товариші в ряди У.С.Д.П. для борби за лучше жите.

К. Дзвездінський.

З ПАРТІЙНОГО РУХУ.

До відома відділам і членам У.С.Д.П. в Манітобі і Саскачевані.

16-го вересня с.р. відбула ся в Вінніпегу конвенція відділів вінніпегського, трансконського і елмвудського, на котрій вибрано Т. Хомицького на секретаря Центрального Округного Комітету, на місце зрезигнувавшого т. І.О.Зелеза.

Тому на будуче прошу звертати ся з всякими справами до Ц.О.К. на адресу:

Winnipeg, Man. T. Chomitsky Box 3656.

НОВИНКА З БЕЛВЮ, АЛТА.

На 28 серпня огонь знищив одинацять головних будинків в середині місточка. Всі бізнесові будинки згоріли; лишилась тільки одна бучерня і оден зелізнякй sklep. Огонь почав ся з невідомої причини, в A.R.E.vens Delivery Barn. З причини огню можна сподіватись ще більшої ціни на споживчі продукти в сій місцевости.

П.Р.

РУСЬКА-ПОЛЬСКА-НІМЕЦЬКА АПТИКА.

Ми є найстарші і найдосвідченіший аптикарі в місті Вінніпегу. Маємо найлучших аптикарів. Пишіть до нас своємою і скажіть нам вирочно, що Вам бракує і як долго Ви хорі. Не робіть рішючі ріш слабости або віддали. Ми дамо Вам відповідь найлучших докторів даром, а залатите лише за лікарства. Наші ціни є дуже низькі.

Хто хоче близькі інформації, нехай залучить 3-центову марку на відповідь. Адреса: EUCLID AVE. DRUG STORE 92 Euclid St. Winnipeg, Man. Маємо тепер сьвідкі старокраєві павки, за котрі гарантуємо.

Serebrin's Art Studio

Принесіть се оголошене до нового фотографічного закладу під ч. 858 Main St. коло "Руської Книгарні", а ми дамо вам даром одну Вашу прекрасну мальовану фотографію, в додатку до кожного замовлення.

С. Серебрін, властитель.

РОБІТНИКИ! ЧИТАЙТЕ ПЕРШІЙ УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІАЛІСТИЧНИЙ ДНЕВНИК

"РОБІТНИК",

котрий завжди боронить Ваші інтереси.

Передплата вносить:

На рік \$4.00
На пів року 2.75
На 3 місяці 1.50

Засилайте передплату на таку адресу:

"Р О Б І Т Н И К"

2335 W. 11th St.

Cleveland, Ohio.

НОВІСТІ!

Бібліотека "Новий Світ" випустила з друку нові книжки.

ЦАРСЬКА РОСІЯ І УКРАЇНСЬКА СПРАВА

написав В. Левинський.

В книжці сій є записана від найдавніших часів невольничого українського народу в Росії і Австрії і російська революція та революції в інших краях від 1789 р.

Книжка ся повинна бути перечитана кожним Українцем,
ЦІНА 50ц.; 10 за \$4.25; 50 за \$17.50.

"ВІДОКРЕМЛЕНЕ ГАЛИЧИНИ"

написав В. Левинський.

В книжці сій довідаєте ся, як Австрія зрадила український народ в 1848 р. і в теперішній війні, і скільки то в теперішній війні галицьких Українців повисло на "австрійських" шибеницях а скільки томить ся в її тюрмах між якими є і символосі старці і маленькі діти.

ЦІНА 12ц.; 10 за \$1.00; 25 за \$2.00; 100 за \$7.00.

"РОБІТНИЧА ЧИТАНКА" ЧАСТЬ II

Містить красні розвідки і є дуже наукова.

ЦІНА 10ц.; 25 за \$2.00; 100 за \$6.00.

За сими книжочками пишть до:

"NOWYJ SWIT"

BOX 1061

MONTREAL, QUE.

Замовлення без грошей не важні.

Книгарням книгарський опуст.

"Еврека" Медицини

Найпомічнійші від усіх на світі медицини. Пояснення і поради в українській мові. Пишіть по наш катальог.

THE WINNIPEG CHEMICAL LABORATORY CO.

686 Flora Ave

Winnipeg, Man.

